

تست «قدرت زیرکانه» در خاک ایران

محمد مهدی اسلامی
دیر و بیرون نامه

کرده و آنها را مقهور خود کنند. اتفاقی که با نفوذ استاروسلسکی، تبعه روسیه اما همپیمان با انگلیس پس از سقوط روسیه تزاری، و سپس رضاخان در قراچخانه از بعد ساختاری دنبال شد و با محوریت سید ضیاء الدین طباطبائی در بعد رسانه‌ای دنبال گردید. از جمله اهداف «قدرت زیرکانه» گسترش سردرگمی و تحریف فضای سیاسی در دموکراسی‌ها است. دقیقاً اتفاقی که در کودتای سوم حوت ۱۲۹۹ رخ داد و موجب شد هنوز پس از یکصد سال، برخی براساس آن تحریف فهم درستی درباره شیوه به شکست رساندن پروژه مردم‌سالاری در ایران نداشته باشند. پروژه‌ای که از مشروطه شروع شده بود و در ماجرای قرارداد ۱۹۱۹ نشان داد منافع استعماری انگلستان را با خطرات جدی مواجه خواهد کرد. این بازی، آن قدر دارای زوایای مغفول مانده است که پس از یک قرن همچنان ابعاد کمتر خوانده شده‌ای از آن باقی مانده است. در این ویژه‌نامه، تلاش شده است تا حدودی از زوایایی مغفول مانده، بر آن نگاه شود، حادثه‌ای که بازخوانی درست آن بی‌شك درخشی از نگاه‌های امروزین مانیز مؤثر است.

در حد فاصل «بازی بزرگ» که ایران میان دو قدرت روس و انگلیس تقسیم شد تا دکترین ترومون درباره تقسیم دنیا به بلوک شرق و غرب که عملاً آغازگر جنگ سرد به رهبری دو قطب آمریکا و شوروی و متحدان و واپس‌گان آنها پس از جنگ جهانی دوم بود، روزهای سرنوشت سازی براین مرزو بوم گذشت.

در این سالها، انگلستان بازی پیچیده‌ای را در ایران به اجرا گذاشت که ظاهر آن، نقش آفرینی قراچخانه روسی الاصل و با محوریت رضاخان میرینج بود؛ اما در پس پرده، انگلستان بازی‌کی برنامه شکست خورده و انگلیسی قرارداد ۱۹۱۹ را با ظاهری ایرانی در ایران به اجرا دارد.

شاید بتوان آنچه را که آن روز از سوی انگلستان در ایران دنبال شد شکل اولیه‌ای از «قدرت زیرکانه» دانست. این اصطلاح که در ادبیات سیاسی تازگی دارد، در آن زمان تئوریزه نشده بود، اما شاهدت زیادی به مدل رفتاری انگلستان در آخرین روزهای سده پیش دارد.

در «قدرت زیرکانه» مانند «قدرت نرم»، «جلب قلب و ذهن» هدف نیست، بلکه سعی دارند با عملیات اطلاعاتی به حوزه‌های ساختار سیاسی و رسانه‌ای سایر کشورها نفوذ